

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 018505 16 Uvp
Banjaluka, 20.11.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, te Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Javno preduzeće R.T. R.S. B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 07.03.2016. godine tuženog Ministarstva, u predmetu prinudne naplate sudske takse, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 018505 16 U od 17.10.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.11.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 018505 16 U od 17.10.2016. godine preinačava, tako da se tužba odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Pobijanom presudom uvažena je tužba protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu ove presude kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Poreske uprave, Područni centar B. broj ... od 25.08.2015. godine. Tim prvostepenim rješenjem naloženo je tužiocu da u roku od osam dana od dana prijema istog uplati iznos od 50,00 KM na ime neplaćene sudske takse na tužbu i iznos od 20,00 KM na ime kaznene takse, što ukupno daje iznos od 75,00 KM, u postupku kod Osnovnog suda u Prijedoru broj 77 0 Mal 054754 13 Kom, uz upozorenje da će se u suprotnom pristupiti prinudnoj naplati ovog iznosa sve uvećano za troškove prinudne naplate i kamate.

Uvaženje tužbe sud je obrazložio razlozima da je osporeni akt nezakonit, jer istim nije ocijenjen shodno odredbi člana 230. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 - u daljem tekstu ZOUP), suštinski žalbeni navod tužioca da je pravo na naplatu sporne sudske takse zastarilo, jer on nije podnio tužbu dana 04.11.2013. godine, kako je to u obavijesti o neplaćenju taksu naveo Osnovni sud u Prijedoru, već je dana 28.11.2013.godine podnio prijedlog za izvršenje koji se nakon izjavljivanja prigovora izvršenika smatra tužbom, a koji navod je tuženi morao provjeriti prije donošenja odluke o žalbi, jer na zastaru naplate sudske takse pazi po službenoj dužnosti. U tom pravcu je sud zaključio da je nezakonito postupio tuženi kada nije provjerio navod tužioca u vezi sa datumom podnošenja inicijalnog podneska, nego se zadovoljio tvrdnjom da je Osnovni sud u Prijedoru u obavijesti o neplaćenju sudske takse naveo da je tužba podnesena dana 04.11.2013. godine, iako o tome nije podnesen nikakav dokaz prvostepenom organu, što znači da je ova obavijest Osnovnog suda u Prijedoru bila nepotpuna, a što je neosnovano izgubio iz vida tuženi i čemu će u ponovljenom postupku posvetiti dužnu pažnju.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tuženi pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Ukratko interpretira razloge za poništenje osporenog akta koje je dao nižestepeni sud, a koji se svode na to da je prvostepeni organ pristupio prinudnoj naplati takse po obavještenju Osnovnog suda u Prijedoru broj 77 0 Mal 054754 13 Kom od 12.12.2014. godine koje je bilo nepotpuno, jer uz isto nije dostavljen dokaz da je tužba podnesena 04.11.2013. godine. Iznosi da ovaj stav suda nije zasnovan na odredbi člana 32. Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 73/08, 49/09, 67/13 i 63/14 - u daljem tekstu: Zakon), koju u nastavku citira i zaključuje da tom odredbom nije propisana obaveza suda koji traži prinudnu naplatu takse da poreskom organu dostavlja dokaz o momentu podnošenja akta po osnovu kojeg je taksena obaveza nastala, dovoljna je obavijest koja je saglasno navedenoj odredbi jedini akt koji čini osnov postupanja poreskog organa. U tom pravcu ne spori da je po službenoj dužnosti obavezan paziti na zastarijevanje obaveze shodno odredbi člana 74. stav 1. Zakon o poreskom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 102/11, 108/11, 67/13, 31/14 i 44/16), što je u konkretnom slučaju i učinio, jer je pravilno utvrdio i obrazložio u osporenom aktu da je taksena obaveza nastala dana 04.11.2013. godine, a prvostepeno rješenje doneseno 25.08.2015. godine i uručeno tužiocu dana 02.09.2015. godine, dakle sve prije isteka dvogodišnjeg roka zastare prava na naplatu sudske takse iz odredbe člana 9. Zakona. Zbog navedenog predlaže sudu da zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužilac nije dostavio odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev i pobijanu presudu, shodno odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je pobijanom presudom poništen osporeni akt tuženog od 07.03.2016. godine, jer je po stavu nižestepenog suda donesen povredom pravila postupka obzirom da se tuženi nije izjasnio o suštinskom žalbenom navodu tužioca da je u konkretnom slučaju zastarilo pravo na naplatu takse na tužbu, te dalje što tuženi nije dodatno provjerio okolnost o datumu podnošenja tužbe, nego se zadovoljio navodom Osnovnog suda u P. iz obavijesti broj 77 0 Mal 054754 13 Kom od 12.12.2014. godine da je ista podnesena dana 04.11.2013. godine.

Navedeni razlozi nižestepenog suda izneseni u pobijanoj presudi nisu osnovani u pravcu u kojem se na to ukazuje od strane tuženog u zahtjevu za vanredno preispitivanje. Ovo stoga što se tuženi u obrazloženju osporenog akta, shodno prigovoru tužioca a na što pazi po službenoj dužnosti, izjasnio da pravo na naplatu sporne takse na tužbu nije zastarilo jer je taksena obaveza nastala dana 04.11.2013. godine, kako to doslovno stoji u obavijesti Osnovnog suda u Prijedoru broj 77 0 Mal 054754 13 Kom od 12.12.2014. godine, a rješenje prvostepenog organa doneseno dana 25.08.2015. godine i uručeno tužiocu dana 02.09.2015.godine, dakle sve prije isteka dvogodišnjeg roka za zastaru prava na naplatu sudske takse iz odredbe člana 9. Zakona.

Dalje je neosnovan zaključak nižestepenog suda da se tuženi vezano za okolnost kada je tužba podnesena, odnosno kada je nastala taksena obaveza, zadovoljio navodom iz obavještenja Osnovnog suda u P. broj 77 0 Mal 054754 13 Kom od 12.12.2014. godine, koje je bilo nepotpuno jer uz isto nije dostavljen dokaz o tome da je tužba podnesena 04.11.2013. godine. Ovaj zaključak nižestepenog suda je suprotan odredbi člana 32. Zakona koja propisuje (stavom 1.) da je takse čiji se iznos određuje na kraju postupka takseni obveznik dužan da plati u roku od osam dana od dana prijema obavještenja o obavezi uplate takse. Ako takseni obveznik

ne plati taksu u navedenom roku, sud će zatražiti od nadležnog poreskog organa na čijoj teritoriji se nalazi prebivalište, odnosno sjedište tekšenog obveznika da se naplata dužne takse izvrši prinudnim putem; a (stavom 2.) da će po prijemu obavještenja u smislu stava 1. ovog člana nadležni poreski organ donijeti rješenje kojim će taksenom obvezniku naložiti da u roku od osam dana od dana prijema rješenja plati taksu, kao i iznos od 50% visine te takse na ime kaznene takse, a ako takseni obveznik u ostavljenom roku ne plati dugovanu i kaznenu taksu, pristupiće se prinudnoj naplati.

Pravilnim tumačenjem ove odredbe sasvim je jasno da sud koji pokreće postupak prinudne naplate takse, uz obavještenje o neplaćenju taksi nije dužan poreskom organu dostavljati dokaz o datumu podnošenja pismena koje se taksira, niti je tuženi organ dužan provjeravati ove podatke u okviru žalbenog postupka. Konačno, iz obavijesti Osnovnog suda u P. broj 77 0 Mal 054754 13 Kom od 12.12.2014. godine, o čemu su dostavljeni pisani dokazi, proizilazi da je tužilac dana 16.10.2014. godine primio poziv Osnovnog suda u P. da plati taksu na tužbu u predmetu tog suda broj 77 0 Mal 054754 13 Kom u iznosu od 50,00 KM, te i opomenu za plaćanje te takse dana 18.11.2014. godine, uz upozorenje da će se u slučaju neplaćanja pristupiti prinudnoj naplati, pa je imao mogućnost da tom sudu izjavi prigovor na utvrđenu taksenu obavezu u smislu da je zastarilo pravo na prinudnu naplatu iste, a ne da taj prigovor iznosi u žalbi protiv prvostepenog rješenja kojim se samo određuje prinudna naplata u smislu člana 32. Zakona i koje je poreski organ dužan donijeti nakon što primi obavještenje suda da takseni obveznik nije platio dugovanu sudsku taksu.

Kod ovakvog stanja stvari ispunjeni su uslovi da se zahtjev tuženog uvaži i pobijana presuda preinači, jer je zahvaćena povredama iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa je primjenom odredbe člana 40. stav 1. i 2. istog zakona i odlučeno kao u izreci ove presude na način da je tužba odbijena kao neosnovana.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podraščić